

A fost un bărbat căruia i-a murit soția și o femeie căreia îi murise soțul, bărbatul avea o fiică, iar femeia avea și ea o fiică.

Femeia îi spusese fiicei bărbatului:

- Când tatăl tău se va căsători cu mine, tu o să capeți în fiecare zi lapte și vin, iar fata mea doar apă.

Bărbatul fu înțeleghător și nunta avu loc. În prima zi, pe masă, în fața fetei sale, se aflau lapte și vin.

În ziua următoare, amândouă fetele primiră apă. Iar în a treia zi, fata bărbatului primi apă și fiica femeii lapte și vin.

Veni iarna și femeia îi făcu fetei vitrege o haină de hârtie, și îi spuse:

Du-te în pădure să culegi zmeură, fiindcă mi-e poftă!

- Iarna nu crește zmeură și am să îngheț în haina de hârtie.

Dar femeia nici nu vru să audă.

Fetița își luă o pâinișoară uscată, se duse în pădurea înzăpezită și ajunse la o căsuță unde locuiau trei pitici.

Bătu la ușă, le dădu bună ziua și intră în căsuță. Se așeză lângă cuptor, se încălzi și începu să mănânce pâine.

Dă-ne și nouă de mâncare, spuseră piticii și ea împărți cu ei bucăți de pâine.

Piticii o întrebă ce caută în pădure și îi dădură o mătură.

- Curăță zăpada din fața ușii!

Când fetița ieși afară, piticii se sfătuiră ce să-i dăruiască acestui copil bun.

- Să fie tot mai frumoasă pe zi ce trece, spuse primul pitic. Să-i cadă un ban de aur din gură de câte ori rostește un cuvânt, îi ură al doilea pitic. Să vină un rege și să o ia de nevastă, rosti al treilea.

Fetița mătură zăpada și găsi o mulțime de zmeură coaptă. Își umplu coșulețul, le mulțumi piticilor și se îndreptă spre casă.

Când povesti acasă ce i s-a întâmplat în pădure, îi ieșiră din gură monede de aur, care o acopereau până la glezne.

Sora vitregă, însă era invidioasă și voia și ea să meargă în pădure. Mama ei îi dădu o haină

de blană, merinde și dulciuri pentru drum.

Fata se duse direct la căsuța din pădure, nu le dădu bună ziua piticilor, dădu buzna pe ușă și se așeză să mănânce.

Dă-ne și nouă să mâncăm, se rugară piticii. Abia îmi ajunge mie, le spuse fata și nu le dădu nimic.

Piticii o rugară să măture zăpada, dar ea le spuse:

Eu nu sunt servitoare! apoi căută în fața ușii zmeură, dar nu găsi nici de fel.

Piticii se sfătuiră ce să-i ureze acestei fete cu suflet atât de rău și invidios:

- Să se facă tot mai urâtă pe zi ce trece, spuse primul pitic.
- Să îi iasă din gură broaște de câte ori vorbește, îi ură al doilea.
- Să moară nefericită, zise al treilea.

Fata se întoarse acasă. Când începu să povestească, îi săriră din gură broaște la fiecare cuvânt rostit.

Femeia îi dădu și altă muncă fetei vitrege, trimițând-o să spargă, cu toporul, gheața de pe râu.

Se dusă biata fată la râu și începu să spargă gheața și tocmai atunci trecu pe acolo regele.

Ce faci aici?, o întrebă el înduișat.

Sunt o biată fată părăsită și amărâtă, spuse ea.

Vrei să vii cu mine?, o întrebă regele.

- Din toată inima.

Astfel că fata plecă cu regele la castel, unde se căsătoriră așa cum îi uraseră piticii.

După un an, regelui i se născu un fiu, iar mama vitregă află de norocul ce dăduse peste fată.

Se duse cu fiica ei în vizită la castel și intră în camera unde stătea regele și regina.

Femeia cea rea o apucă pe regină de cap, fiica cea rea o apucă de picioare și o aruncară, pe fereastră, drept în râu.

Apoi, fata cea rea se băgă în pat. Mama ei, o acoperi și îi spuse regelui:

-Liniște, regina are febră mare!

Noaptea, însă, un băiat de la bucătărie auzi o voce care spunea:

Rege ce faci tu? Ce face copilașul meu?

Sufletul reginei intră în castel, îi dădu copilașului să bea, îl înveli și dispăru din nou. Așa s-a întâmplat și în noaptea următoare.

Dar în a treia noapte glasul îi spuse băiatului de la bucătărie:

Du-te și spune-i regelui să se dea de trei ori peste cap.

Băiatul făcu întocmai.

Regele se dădu de trei ori peste cap și deodată apăru lângă el regina, vie și nevătămată.

A doua zi, regele dădu o mare petrecere, bucuros de revenirea reginei și întrebă pe oaspeți:

Ce merită cel ce omoară pe altul?

Bătrâna cea rea răspunse:

Să fie băgat într-un sac legat și aruncat în râu.

Bine ai judecat, spuse regele.

Le băgă pe bătrâna și pe fiica ei într-un sac și le aruncă în apă.

SFÎRȘIT reeditare 1986

CEI TREI PITICI DIN PĂDURE după frații Grimm ILUSTRAȚII: TATIANA APAHIDEANU